

Előfizetési árak:

Félsz. évre	6	frt	—	kr.
Évelére	3	>	—	>
Negyedévre	1	>	50	>
Egy óra	—	>	50	>
Egyes szám ára	8	kr.		

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádasy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papír- és könyvkereskedéseiben.

Iparunk érdekében.

Közeli ezeréves állami életünk megszilárdításának és biztosításának egyik fő-kelléke az oktatásügy fejlesztése. Ezen irányban még igen sok fontos föladat vár a társadalomra és különösen azon férfira és egyéniségekre, akik népnevelésünk általában az oktatásügy nemzeti irányu fejlesztésében a fáklyavivők voltak a múltban és vezérek a jelenben.

Általánosságban el van ismerve az oktatásügy minden irányban való fejlesztésének fontossága. Én ezen alkalommal az iparosok tanítása érdekében óhajtok néhány sort írni.

A haladás e nagy korszakában, midőn az emberi elme újabb és újabb alkotásával bámulatba ejti a világot, midőn hazánk is rohamos lépésekkel halad a művelődés útján előre, napról-napra tért hódítva a nyugat művelt nemzetek sorában, nem zárkozhatom el annak kijelentésétől, hogy Pécs szab. kir. városa tekintélyes számú iparos-osztálya nem mutat föl oly szembevetendő eredményeket, melyekből helyes logikával következtetni lehetne, hogy e nagy terület, társadalmunk ezen számot tevő factora, az egészséges haladás és józan művelődés útján volna.

Eszemben sincs általában vádolni az iparos urakat, hogy hiányzik belőlük az önművelődésre ösztönző hajlam, vagy a haladás iránt való érzék. Sőt örömmel konstatalem, hogy az iparosok egy része, sajnos kicsiny része, régen tisztában van

azzal, hogy az anyagi munka elsajátítása a mesterségben való jártasság mellett még nagyon szükséges a megfelelő társadalmi műveltség és oly elméleti szakismeretek megszerzése, melyeket különösen saját iparában, de a gyakorlati életben is előnyösen fölhasználhat. De viszont vannak szép számban olyanok is, akik nemesak maguk nem művelődnek, hanem még inasok iskoláztatását is minden áron megnehezítik, sőt akadnak olyanok is, akik nem átallják mondani, hogy: „nem volt az én inasokomban ipariskola s mégis lám, milyen derék mesterember vált belőlem!” Hát még, aki azzal dicsekszik, hogy azok az inasai és legényei legjobbak, akik sem írni, sem olvasni nem tudnak. És aztán az ily egyének legjobban jajgatnak és panaszkodnak az iparosok nehéz sorsa fölött, pedig ők maguk nem tudják, s nem is akarják tudni, hogy az anyagi jólét egyik biztosítója a szükséges szaktudományos ismeretek elsajátításában, tehát a tudásban rejlik.

Helyesen cselekszik az, aki az iparos osztály műveltségének fokozására törekszik, mert iparunk csak úgy fog haladni és fejlődni, ha az elméleti és gyakorlati ismeretek fejlesztése által a termelő képességet fokozza, a fejlődés akadályait kutatja, azok elhárításáról gondoskodik s végül a versenyképességet tőle telhetőleg biztosítja és fokozza. Sok helyen e végből fölolvastartanak, önképző egyesületeket alapítanak, jótékony előadásokat rendeznek, és olvasó-köröket teremtenek.

S ki tagadná, hogy mindezek jó faktorok a cél elérésére. De ezekben egyedül nem láthatjuk biztosítva iparos-osztályunk fokozatos haladását.

Ez csakis a rendszeres iskoláztatás útján érhető el. Nekünk a jövő iparos-nemzedék szellemi kiképzetéséről kell gondoskodnunk. Erre szolgálnak az alsófoku ipariskolák, melyekbe az inasok járnak. Itt megszerezhetik a szükséges tudnivalóknak legalább az alapját, melyre azután tovább építhetnek. Ha a tanuló jó alappal és szorgalommal rendelkezik, mint segéd tanul és halad tovább. De hányan vannak az inasok közül, a kik szívesen tanulnának, ha maga a mester nem akadályozná őket. Az ilyen növendék segéd korában, mikor mesterének műveletlenségére valló zsarnoki önkénye nem üti már ki kezéből a könyvet, tanulna szívesen és vágyódik is az előtte ismeretlen dolgok elsajátításáért, de nincs vezetője, nincs utbaigazítója.

A legtöbb azonban az olyan, ki mint félvad kerül a városba, semmit se tud, hanyag, és akiből nem is lesz soha semmi. A megtartott vizsgák alkalmával mindenki meggyőződhetett arról, hogy szép szóval, jóakarattal ezekkel semmit sem lehetett elérni, hanem csak szigorú büntetéssel.

Kezdeményezni kellene azt is, hogy az iparos-segédre részére tanfolyamokat rendezzenek. E tanfolyamok látogatói szakértő tanárok előadásait hallgatnák, természetesen a vasárnapi munkaszünet alkalmával; s a mely ifjuban meg van a jóra való hajlam és az önművelődésre való törekvés,

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Az én falum.

Úgy emlékszem az egészre, mintha tegnap történt volna, pedig bizony már az idej szüretkor tiz esztendeje lesz az egésznek.

Akkor kellett berukkolnia a Pista gyerekeknek, a molnárék egyetlen fiának a zászló alá.

Mondhatom, ilyen vitéz katonát régen nem láttam, mint ez a Pista fiu volt; mikor tavaszkor beasszentálták, akkor is bögve jött haza a városból.

Tavasztól szüretig jó hosszú az idő, azalatt az ember hozzászokhatnék ahhoz a gondolathoz, hogy rekruta lesz belőle: de a Pista sehogy se akart megbarátkozni vele. Úgy ödölgött az a legény az utcákon, mintha örökké az orra vére folyna. Azelőtt szívesen eltréfált a lányokkal, vasárnaponként csak úgy táncolt, mint a többi fiuk, bucsukor csak úgy beverte a jóvánczai legények koponyáját, mint a többiek, aztán meg volt neki babája is, a szép Sass Boriska, a kinek az apjával már meg is egyeztek a möng fölött.

Attól fogva rá se nézett a lányokra, hogy beasszentálták. Hiába ingerkedtek azok vele, hiába csitítottuk mi öregebbek, hogy hiszen a császárnak szüksége van rá, meg majd hazakerül három esztendő múlva, talán még csillag sá lesz a hajtókáján, ha jól viseli magát: a gyerek csak nem hajtott senki szavára. Nem tudott beletörődni abba, hogy ő neki katonának muszáj menni.

Emlékszem, máskor is volt már ilyen eset a falunkban. Mikor az uraság parádés lova megvénült, kivették az ezüst zablát a szájából s eke elé fogták; akkor ez a ló busulta el magát olyan nagyon, mint a molnárék Pistája. Lelógatta a fejét, immel-ámmal vándorogott odább, s csak úgy vájkált a frissen apított szecsében. Persze, ropogós zabhoz volt szokva szegény pára.

De hát a mit egy ló megtehet, azt nem szabad az embernek mindjárt utánozni. Mi kercseligetiek úgy okoskodtunk, hogy azért teremtett az Isten az ember koponyájába észet, hogy éljen is vele, és nyugodjék meg, ha a törvény meg a főszolgabíró (a ki legalább is van olyan nagy úr, mint a törvény) azt rendelik, hogy a császár embere legyen.

Csakhogy Pista annyira nem nyugodott meg, hogy még a Sass Boriskára se nézett rá

többé. Az a szegény lány kisírta mind a két szemét búbanatában, az apja egyre káromkodott mérgében; egyik se használt.

Mikor október elején a vitéz katonának be kellett rukkolnia, az megesküdtött, hogy a városban iziben elemésztí magát. Ő bizony nem czepli három esztendőn át azt a komisz bornyut.

Szegény molnárék az első héten sirva várták, hogy egyszer csak a Pista gyerek halálhírét hozzák. Az nem érkezett meg; hanem két hét múlva jött egy nagybötös levél, a Pista tulajdon kezeirása.

A molnár csak nyomtatott betűket tud olvasni, a felesége még olyant se. Én olvastam föl nekik:

— Édes szülém! A káplárom azt mondta, hogy egy molnár fia nem élhet meg a lénungjából, annak többet illik költeni. Küldjön azért édes szülém mindjárt holnap öt forintot. Pista.

A molnár annyira megörült, hogy fia életben van, hogy menten megduplázta a pénzt, úgy küldte el. Volt neki miből, mert nem utolsó gazda a falunkban; az a nagy rozstábla a jóvánczai határtól le egész a Fodorék fogadalmi keresztjéig egészen az övé.

Két hét múlva megint jött egy levél a Pistától. Azt is én olvastam föl; azt írta benne,

az tanulhatna, képezhetné magát és megszereshetné különösen azon elméleti ismereteket, melyek ipari foglalkozásának alapját képezik s üzletének józan folytatására nagy segítségül szolgálnak.

Tanulni nem szégyen és nem üres beszéd az, hogy „a jó pap holtig tanul.”

A belügyminiszter és a tűzrendészet. Az ország minden részében előforduló gyakori tüzesetekre való tekintettel, Hieronymi belügyminiszter a legszigorubb intézkedéseket akarja foganatosítani a kormány tűzrendészeti rendeletének végrehajtása érdekében. A belügyminiszter, mint értesülünk, négy tűzrendészeti kerületet akar létesíteni az országban s mind egyik kerületbe egy-egy tűzfőügyelőt akar kinevezni. A tűzfőügyelői állásokra a miniszter négy országgyűlési képviselőt akar kinevezni, akik a tűzoltással elméletileg és gyakorlatilag hosszabb idő óta foglalkoznak.

Tanítóképezdei szakfőügyelet.

(—y.) Közoktatásügyünknek majd minden körében mutatkoznak megvalósulásra irányuló újabb és újabb törekvések és kívánalmak, a mi nem egyéb, mint a tovább fejlődésre, tökéletesedésre törekvő mozgalom.

Habár nem is vagyunk barátai a folytonos vagy igen gyakori változásoknak, az ellen nem tehetünk kifogást, hogy ha a sok évi tapasztalat és gyakorlat itt vagy ott reformok, újítások szükségét mutatja ki, azok szóba hozassanak, eszmecserék tárgyát képezzék s kellőképpen megérvelve és tisztázva megvalósíttassanak.

Mint bevezetésül is említők, sok ilyen reformtörekvéssel találkozunk tanügyünk terén. Ezeknek hosszú sorozatát állíthatnók össze. Rendre-rendre hozzá fognak szólni a fontosabbakhoz. Ezuttal csak a tanítóképezdei szakfőügyeletről kívánunk néhány szót szólni.

A képezdei szakfőügyelet létesítésére vonatkozó postulatum nem mai keletű. Már húsz-három évvel ezelőtt is megkezdődött az a törekvés, hogy a képezdei szakkörökben, melyek látva, hogy a középiskolák a főigazgatókban bírnak külön főügyelettel, hogy a felsőbb leányiskolák külön főügyeletét miniszteri biztos teljesíti; hogy az iparostanoncz iskoláknak is szintén külön főügyelőt adott a kormány, azon módon kívának a tanítóképezdeknek is külön szakfőügyeletet adni.

Az tagadhatatlan, hogy a képezdek életében még mindig sok a kívánnivaló s az egységes ellenőrzés hiányából folyó bajok orvoslást igényelnek. Rendezni a képezdei főügyeletet s annak révén a képezdek működésének színvonalát minden tekintetben emelni, annál kívánatosabb volna, mert a képezdek működése, lévén ezen intézetek a népoktatási összes tan-

intézetek anya- és főiskolái, kihat a népoktatásügy egész mezejére.

Nem mintha az egyes tanfőügyelők, kik közt van 4—5 olyan is, a kik előbb tanítóképezdekknél mint tanárok működtek, nem teljesítették volna a főügyeletet, de mert az nagyon sokak között oszolva meg, az egységes, egyöntetű ellenőrzés nem volt eddig kellőképpen eszközölhető.

Egyébiránt addig is, míg e téren további esetleges lépések tételnének, a közoktatási tanács kebeléből küldettek ki újabb időben szakférjak a különböző jellegű képezdek megvizsgálására, a mi mindenesetre egy határozott lépés volt a képezdei főügyeletnek intenzívebbé tételére.

Hirek.

— **(Iskolatársak 25 év utáni találkozója.)** Csak a közelmúltban szólunk három rendbeli iskolatársak találkozásáról, most ismét ily tárgyban kell pár sort írunk. Ugyanis azon tanítók, kik 1868-ban tehát 25 évvel ezelőtt végezték el az itteni tanítóképezdet, Szvácsék Mihály pécs-belv. községi tanító indítványára szerdán f. hó 12-én találkoztak. Reggel a vártemplomban Szauder Antal volt igazgatójuk, jelenben görögnyelvi plébános volt tanítványai és ezeknek megjelent családtagjai jelenlétében „Te Deum“-ot mondott. Délelőtt meglátogatták a város nevezetességeit s d. u. 5 órakor a Mátyás Király vendéglőben gyűltek össze közös ebédre, hol az első fölköszöntőt Szvácsék M. mondotta, egy 25 éves koszorúhoz hasonlítva a jelenlevőket, melynek virág-magjait egy negyed század előtt azok a kertészek ápolták, kik itt az egybegyűlteket személyes megjelenésükkel megtisztelték: Szauder Antal és Bokor Ferencz volt kedves tanárainak egészségére üríti poharát. Somogyi (Schneider) János bonyhádi tanító szép toasztja után díkezióztak még: Schuller József bátaszéki tanító, ki iskolájának első plébánosát köszönti föl. Pitter Benedek somogy-helyesznai és Klein Mátyás baranya felsőmindszenti tanító humoros toasztjai után, mint vendégekre; Fauszt Konrad szederkényi kiérdemült tanítóra és Meyer István nyomjai kántorra Szvácsék mondott fölköszöntőt. Többen mondtak még sikerült toasztot, így Somogyi János tanítónak fia (orvsnövendék) Szauder Antal, mint lelki orvosra, Horváth Károly németi-i tanító egykori tanáira és iskolatársaira emeli poharát. Szauder rövid, de velős válaszában végén 9 év utáni találkozót indítványoz, amidőn is Isten segítségével 1902. júl. 25-én aranymiséjét mondja. Új József zala-karosi tanító előbb Somogyi és Szvácsékra s ezek családjára, később Sirisákra Andor belv. tanítóra, (ki mint szintén meghívott vendég volt jelen) mint olyan kartársra, ki az irodalom terén már is elismerésre méltó tevé-

kenységet fejtett ki, mondta szellemes fölköszöntőt. Ebéd után Zeleny Károly fényképésznél levétették magukat és este a Ribay-féle kávéház erkélyén mulattak cigányzene mellett. — A 22 éves találkozó a már nevezettek kivül jelen voltak még: Kornfeld József Beremendről, Wagner József Nagy-Mányokról, Gajdosik Győző Pest-m.-Fajszról, Wittner József Somogy-Nagy-Berkiből, Neumayer János Bács-Felső Szt.-Ivánról, Venczel Rezső N.-Kanizsáról, Hadanic Gyula Bezdánból, Pálcsek János Pogányból, Herr Sebestyén Somberekről és Mayer József B.-Baánból. Sür-gönyileg üdvözölték az összejötteket: Schutze Rezső nemzeti zenedei tanár, Davidovics László m. kir. honvédelmi miniszt. számtiszt, Szende (Schvartzkopf) J. bpesti tanító, Brusch Alajos tanító és Csik József igazg. tanító Aradról, Istvánffy József igazg. tanító Nagyváradról, Vetter Márton pénztáros Paksról. Elmaradásukat írásbelileg kimentették: Károly József, Vaszary György, Fauszt János és Alszeghy Alajos.

— **(Készül a Szepessy-szobor.)** Sétaterünk egymásután veszi el legszebb ékességeit. Pár év előtt azt a bizonyos kioszkot tüntették el, most a régi, nyugalmazott szökőkutra mondták ki a végítéletet. Szétszedték a köveit, letporták körülötte a virággyakat, feldúlták a boltozatát, kiásták a csatornáját, és elkezdik építeni a romok fölé a Szepessy-szobor talapzatát. A letelepülés októberben lesz, a szobrot öntik már: hozzákélt tehát fogni a talapzathoz is, a mire fölállítják a nagy püspök éremzemplékét, a ki egyebek közt a sétateret is megcsináltatta nekünk, persze még kioszk nélkül.

— **(Változás a főreáliskola tanári karában.)** Jablonszky Flóris, a ki csak egy év óta tagja a pécsi tanártestületnek, a zsolnai kir. kath. főgimnáziumhoz helyeztetett át.

— **(Düledező ház.)** A volt Ferenczy-féle házat a Jókai- és Széchenyi-tér sarkán, mely körülbelül félévvel ezelőtt Stern Károly ügyvéd tulajdonába ment át, most renoválják. A rozoga, régi falak nem bírták meg a bolygatást s tiltakozni, illetőleg olyan erősen repedezni kezdtek, hogy Lang divatárkereskedő, kinek a ház földszintjén van üzlete, ijedve tett jelentést a rendőrkapitányságnál az esetről, s mind árt a költözködéshez látott. Ideje is volt, mert szerdán délelőtt a vérig sértett falak még erősebben tiltakoztak, ropogtak, repedeztek s attól lehetett már tartani, hogy fájdalmukban összeomlanak. A rendőrség azonnal kordont vonatott a düledező ház körül, a nagy beteg fölött a doktorok: a városi és állami mérnökség konziliumot tartottak, s elhatározták, hogy a bekövetkező balesetet gyökeres operációval, a ház lerombolásával fogják megelőzni. A mihez azonnal hozzá is kezdtek. Hogy kit terhel mulasztás, a háztulajdonost vagy az építőmestert-e,

hogy nagyon jól megy a sora, de még jobban menne, ha az apja küldene neki tíz forintot. De iziben küldje ám, mert különben föbe lövi magát.

Az öreg megküldte, de most már nem duplázta meg.

Mikor a harmadik levél jött, azt mondta szegény:

— Akár ne is olvassa föl az egész levelet; csak azt a sort, a melyikben a pénzt kéri. Hadd tudjam, mennyit küldjek neki.

Az első esztendő alatt a levelekből kétszáz forint költséget olvastam ki az öreg molnárnak.

Épen a harmadik százast akarta megkezdeni, mikor egy kurta levélkében sehol se találok a pénzkérő sort. Kénytelen voltam végigbetűzni. A mi pedig nagy fáradság, mert a Pista azt a kis irást is elfelejtette már, a mit az iskolában tanult; csupa akom-bákom volt az egész levele.

Azt írta, hogy megösmékedett az őrmesterével, annak a feleségével és ugyanannak (illetőleg mindkettőnek) a lányával. A lányt Juliskának hívják, azt ő el fogja venni, mihelyt megkapja az obsitot. Sass Boriskának akad majd más legény is a faluban, de ő ennek a lánynak megígérte már, hogy főköttő alá keríti. Az estafirungot is elkezdték már csinálni, hogy idejére

elkészüljön. Ehhez persze pénz kell, sok pénz, most még maga se tudja, hogy mennyi. Az őrmester nem tudja kifizetni, aztán meg nem is illenek, hogy a közlegény feleségét a maga pénzéből kistafirozza. A jövő héten megírja, hogy mennyi pénz kell, aztán küldjék mindjárt, mert különben föbe lövi magát.

A jövő héten nem érkezett meg a levél, mert akkor Pista úrfi kaszárnyaárístomban ült; a következőn pedig épen nem jöhetett, mert mikor az ember kurta vason van, egy csöpp kedve sincs leveleket írni.

Egy hónap múlva aztán végre megtudtuk, hogy az estafirung potom ötszáz forintocskába kerül; küldjék rögtön, mert különben föbe lövi magát.

Az öreg molnár megkötötte magát; ő bizony egy krajczárt se küld többet ennek a haszontalan fiúnak. Hanem a felesége pityergésre fogta a dolgot:

— Én Istenem, hiszen az a fiú elemészi, megöli magát, ha nem kap semmit. Úgy írta a levelében is. Aztán mégis csak szebb dolog, ha egy városi kisasszony lesz a menyünk, mint ez a Sass Boriska, aki most már csunyl is, úgy agyonsírta magát. Csak küldj neki, apjuk, meglásd, nem bánjuk meg.

Az öreg küldött, de nem a magából, mert nem volt, Salamon gazda pedig olesó procentre szívesen ad. Majd visszakapja ő a pénzt, csak vevője akadjon a rozstáblának.

Két hét múlva az újságból tudtuk meg, hogy Pista egy czimborájával meg ötszáz forinttal megszökött a katonaságtól. Egy hónap múlva azt is olvashattuk, hogy elfogták őket és nem tudom én, hány évi várfogságra ítelték.

Minek mondjam tovább? Pista mostanában érkezett haza. Épen jókor, hogy az új molnárhoz beállhasson zsákhordó legénynek. Ez az új molnár nincs nagyon régen itt; mikor a szép rozstábla eluszott, a régi még csak tartotta magát egy darabig, de nem bírta soká; a múlt hónapban kótyavetyélték el a malmát.

Az öreg molnár koldulni ment, a felesége meghalt. Csak a Sass Boriska járt jól; derék ura van, a Maronicsék legőregebb fia.

No meg Pista se panaszkodhatik. Ez a mai legénység nem emlékszik már az ő históriájára. Elbeszélget hát nekik, hogy hogyan volt ő tíz évig katona, milyen háborúban volt, hogyan aprította a törököt meg a muszkát. És a fiúk hisznek neki, és bámulva néznek rá. Persze, avval nem dicsekszik, hogy a várfogságban hogyan érezte magát. Indigó-pinty.

azt ma még nem lehet megállapítani. A hírtele-
nében kiköltözött lakók bizonyára kártérítési
pert fognak indítani. — Szerencse, hogy a be-
teg fal elég loyális volt a katasztrófát előre
jelezni, s így minden nagyobb szerencsétlensé-
get meg lehetett előzni.

— **(Személyi hírek.)** K a r d o s Kál-
mán főispán csütörtökön hidasdi birtokára utazott
nyaralni. — Szily László megyénk alispánja
csütörtökön kezdte meg a hosszabb szabadságát,
s birtokára Gödre Szt.-Mártonra utazott.

— **(Beszámolás.)** A „pécsi jótékony
nőegylet“ által a „Mecsek-egylet“tel szövetke-
zeten f. é. június 18-án rendezett tavaszi ünne-
pély számadása a nőegylet választmányának
július 12-iki ülésében bemutatott s annak fe-
lülvizsgálatára Vaszary Gyula h. főkapitány,
Szuly János ügyvéd és Denk Vizelethy Fenna
kérettek fel. E számadás szerint az összes be-
vétel 3527 frt 14 krt, míg a kiadások 2725 frt
73 krt s így a tiszta jövedelem 801 frt 41 krt
tesz ki. A végelszámolás s a végeredmény azon-
ban még függőben van, mert a Tettye planiro-
zásánál, úgy a villany-dynamogép szállításánál
fölmerült tetemes költségből visszatérítés s leen-
gedés remélhető, s mert a „Junius“ emlék album
után is még jövedelemre van kilátás. A tavaszi
ünnepély alkalmával fölülfizettek: monostori Er-
reth Teréz 10 frt, Cseh Mária 20 frtot, grf.
Schmidegg Julia 10 frt, Dr. Pasitzky Ede 3
frtot, Aidinger Jánosné, Boocz Alajosné, Erreth
Anna, Hoffmann Lajosné, Lauber Rezsőné, Mendl
Matild, Sável Kálmáné, Schwarcz Józsefné,
Schwabach Zs. Gézané, Stern Károlyné, Szautter
Gusztávné, Cseh Mária 2—2 frtot, Böhm
Karló, Dischka Győzőné, Erőssy Józsefné,
Ferenczy Istvánné, Guttmann Regina, Haidecker
Anna, Hegedüs Imréné, Johann Julia, Kaufmann
Nándorné, Kindl Amália, Kiss Józsefné, Németh
Gyuláné, Ráth Mátyásné, Rónaky Teréz, Simon-
fay Jánosné, Wachauer Julia, Sey Lajosné, Va-
lentin Ottóné 1—1 frtot. — Angyal Pálné, Göbel
Jánosné, Decleva Vilmosné, Csígyó Jánosné,
Förster Béláné, Friedrich Antónia, Girárdi Jó-
zsefué, Göbel Kálmáné, Kovácsy Kálmáné,
Krasznay Mihályné, Lakits Janka, Littke Jó-
zsefné, Magyarits Gyuláné, Piacsek Gyuláné,
Pintér Józsefné, Pilch Antalné, Rozinszky Bé-
láné, Szigriszt Lajosné, Wachauer Károlyné,
Wiezner Rajmárné, Denk Lajosné süteményeket,
Hinka Lászlóné, Ratkovits Ferenczné húst, Er-
reth Jánosné 100 üveg krakhellert adományoztak.
Szautter Gusztáv 10 frtot, Szuly János 2 frtot,
Wiezner Rajmár 3 frt 40 krt, Engel Gyula 5
frtot, Littke József 60 krt, Hinka László 60
krt fölülfizettek, mely adományokért s fölülfi-
zetésekért, valamint özv. Biedermann Gusztáv-
nének a villanyvilágítás előállítása czéljából a
gőzgép díjtalanul átengedése s beszállításáért,
Piacsek Gyuláné a Tettye földiszítése, Zsolnay
Miklósnak a virág-kocsi-korzó rendezése, Girárdi
József és Tomola Nándor mérnöknek a villany-
világítás körüli fáradozásai, Ganz és társa cégnek
a vill. dynamo-gép díjtalan átengedéseért, a kerék-
pár egyletnek az ünnepélyen való szives részvéte-
léért, úgy nemkülönbben mind azon urak, urnők
s kisasszonyoknak, kik az ünnepély folyama alatt
is fáradhatatlan ügybuzgalommal közreműköd-
tek s kik az ünnepély fényét és eredményes
voltát hathatósan elősegíteni szivesek voltak, a
pécsi jótékony nőegylet köszönetét nyilvánítja.

— **(Ujtások posta- és távirda-
igazgatóságánál.)** A magy. kir. kereskede-
lemügyi miniszter a pécsi posta- és távirdaigaz-
gatóságba kebelezett megyék részére új biztos
állásokat szervezett. Somogy megyébe Chi-
n o r á n y i Géza, Zalába S c h u l t z Antal fölügye-
lők, Tolnába H a l u s László fogalmazó, végre
Baranyába K a f f k a József főhivatalnok kül-
dettek ki megyei biztosokul.

— **(Hymen.)** S c h w a r c z Pál fővárosi
iparos eljegyezte S t r a u s z e r Etel kisasszonyt,
Strauszer Henriknek, az izraelita népiskola ta-
nitójának leányát. — M é s z á r o s Lajos, az-
előtt a pécsi, most legújában a zombori főgim-
názium tanára, eljegyezte G e r e v i c h Ilona
kisasszonyt, G e r e v i c h Emil kassai főrealis-
kolai igazgató leányát.

— **(A „Mecsek-egylet“)** a napokban
függesztette ki hirdető-tábláját és levélszekrényét
a „N á d o r“-szálloda kapubejáratában, hol a
tagtársak mindenkor kimerítő tájékozást szerez-
hetnek a kirándulásokról s azok sorrendjéről.
Itt függesztetnek ki egyszersmind a vidéki tu-
rista-egyletek kirándulási programjai is. Irás-

beli jelentkezésekre a levél-szekrény ugyanott
a tagok rendelkezésére áll. Ezuttal és e helyen
is köszönetét fejezi ki az egylet a szálloda tu-
lajdonosának a már több ízben tapasztalt előzé-
kenységéért és szivességéért, melyet az egylet
és annak működése iránt tanusított.

— **(Pályázat a főkapitányi ál-
lásra.)** Pécs szab. kir. város tanácsa köztudo-
másra hozza, hogy a rendőrfőkapitányi állás
elhalálozás következtében megüresedvén, főispáni
kinevezés útján fog újra betölteni. Főhivatalnak
ennélfogva mindazok, a kik ezen évi 2000 fo-
rinttal javadalmazott állást elnyerni óhajtják,
hogy ez iránti kérvényeiket a szükséges kellé-
kekkel felszerelve e hó huszadikáig a polgár-
mesteri hivatalhoz adják be.

— **(Hírek a színházról.)** Somogyi-
nak csakugyan sikerült N é m e t h Józsefet, a
bpesti népszínház kedvelt művészt vendégsze-
replésre megnyerni. N é m e t h ma lép föl elő-
ször a „Czigánybáró“ Zsupánjában. Vasárnap
délután a „Próbaházasság“ lelkesíti majd a föl-
sleges népet, este pedig érdekes újdonságunk
lesz. A „Pataki lányok“ című új énekes nép-
színmű kerül színre, először az országban. Szer-
zője tudvalevőleg D a n k ó Pista, a híres sze-
gedi cigány. Hétfőn: Németh József vendég-
fölléptével: „K o r n e v i l l i h a r a n g o k“
operett. Kedden: „O r s z á g g y ü l é s i s z á l-
l á s.“ vigjáték. Szerda, Csütörtök és Pénteken
„A z e m b e r t r a g é d i á j a“ fényes kiállítás-
sal. U j h á z i 22-én játszik először.

— **(Közegészségi vizsgálat.)** A szer-
dai heti vásár alkalmával a rendőrség egy kis
raziát tartott a piacdon, s belekóstolt tejbe,
gyümölcsbe. A vizsgálatnak az lett az eredménye,
hogy negyven liter vizet (a mibe kevés tej is
volt öntve, s így tej gyanánt kínálták) és több
kosár éretlen gyümölcsöt elkoboztak.

— **(A balokány tó, vendéglő és
uszoda bérbeadása.)** A balokányi bérlés
ebben az évben, október hó végén lejár. A
városi tanács tehát közhírré teszi, hogy a Ba-
lokány tó és vendéglő, valamint a balokányi
uszoda külön-külön vagy együttesen július hó
20-án a gazdasági tanácsteremben zárt ajánlati
tárgyalással egybekötött nyilvános árverésen
1893. november hó 1-től 1896. október hó 31-ig
három évre bérbeadatik. Zárt ajánlatok megfe-
lélő bánáptézzel ellátva legkésőbb e hó 19-én
déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyuj-
tandók be. A bérlési föltételek a városi gazda-
sági tanácsteremben betekintheők.

— **(Hirtelen halál.)** B u g á s Anna
napszámosnő csütörtökön reggel a Halász-utca
4. számú ház udvarán hirtelen összerogyott. Az
előhívott kerületi orvos már csak a szélütés kö-
vetkeztében beállott halált konstatálhatta. Hul-
láját beszállították a halottas kamrába.

— **(Halálozás.)** L a n g e Gyula, pécsi
órás szerdán reggel 6 órakor, életének 30-ik
évében hirtelen meghalt. A megboldogult öz-
vegye, Piller Terézia, leánya és széleskörű
rokonság gyászolja. Temetése csütörtökön dél-
után 6 órakor volt. Nyugodjék békében! —
H e i n d l Vilmos bérlő, a megyei közelet egyik
ismert és szeretett alakja hosszas szenvedés után
elhunyt. Halálát özvegye sz. Fodor Irma, gyer-
mekei: Nándor, Vilma férj. Szabó Elekné, Ella,
férj. Berecz Károlyné, Irma, férj. Gerecse Pé-
terné, Vilmos Géza, nemkülönbben kis unokái
és széleskörű rokonság gyászolja. Béke hamvaira;
áldás emlékének! — D é v a i Vilma, Dévai
Nep. János szuloki kántortanító 18 éves leánya
tűdöbajban elhunyt.

— **(Difteritisz.)** Állandó rovat. Multkor
a siklósi járványról irtunk, most B a r a n y a - S z t.
I s t v á n - ról tudósítanak, hogy a difteritisz újra
föllépett és egyre szedi áldozatait. Dr. Heller
József körorvos mindent elkövet, hogy határt
szabjon a kór terjedésének.

— **(Nagy tűz Barcson.)** A száraz,
s pár nap óta szeles idő már-már állandó ro-
vattá teszi a tűzkrónikát. Legújában a barcsi-
akat ijesztette meg a vörös kakas: a Németi-
utczában eddig ismeretlen okból tűz ütött ki,
s nemsokára 5—6 ház állott lángokban. A házak
közéleben nagy farakások voltak, a mik csak
fokozták a veszedelmet. A tarnóczai, barcsi tűz-
oltók azonnal a hely színére siettek, de a lán-
gokat lokalizálni már nem tudták. Estig (a tűz
délután egy órakor ütött ki) mintegy 16 ház
égett le melléképületeivel együtt. Mentésről szó
nem igen lehetett, mert a fenyegetett házak
lakói mezei munkán voltak, s mire a messze

ellátszó lángok haza terelték őket, házaik már
tűzben álltak, vagy el is hamvadtak. A kár
annyival inkább jelentékeny, mert a házak nagy
része nem volt hízósítva.

— **(Az express levelek kézbesi-
tése.)** A kereskedelmi miniszter újában az
express levelek kézbesítésére igen üdvös refor-
mot hozott be, a melylyel bizonyára hálára fogja
kötelezni a levelező közönséget. Elrendelte ugya-
nis, hogy az ily levelet más levélpósta külde-
ményektől elkülönítve kezeljék és a táviratok
módjára kézbesítsék. A város területén ezentúl
nem a levélhordók, hanem a táviratkihordók
fogják az express leveleket beérkezésük után
azonnal a címzettnek kézbesíteni.

— **(A b.-sellyei fiatalság)** f. évi
augusztus hó 6-án az uradalom „Zsibót“ erde-
jében zártkörű nyári mulatságot rendez. Kedve-
zőtlen idő esetén a mulatságot a nagyvendéglő-
ben tartják meg.

— **(Tolnai hírek.)** Nem valami érde-
kes, jó hírek ezek, inkább elszomorítóak. Szeg-
z á r d o n és környékén szerdán nagy zivatar
volt, egy óra hosszat tartó sűrű jéggel. A jégeső
a szőlőt és kukoricát agyonpaskolta. — Nagy-
Szokoly községben nagy tűz volt szerdán, s alig
néhány órai dühöngés után 13 lakóházat és
számos melléképületet hamvasztott el. Oltásról
a nagy szélben, kevés munkaerővel, még keve-
sebb vízzel szó sem lehetett. Egy szomszédház
tetejének leszedésével tudták csak lokalizálni a
romboló tüzet.

— **(Gyors- és teheráruforgalom
megszüntetése.)** A budapest-pécsi vonalon
fekvő Uj-Dombóvár állomás ez évi július hó
31-én az összes gyors és teheráruforgalom meg-
szüntettetik s ez év augusztus 1-től kezdve a
Dombóvárra rendelt, vagy onnan elszállítandó
árúk kiadása, illetve felvétele kizárólag a báta-
szék-zakányi vonalon levő Dombóvár állomáson
fog eszközöltetni. Ennek következtében a m. kir.
államvasutak helyi árudijszabása X. fejezetében
foglalt állomási díjtáblázatokban Uj-Dombóvárra
nézve kitüntetett összes díjtétele, valamint a
helyi árudijszabáshoz tartozó kilométermutatóban
ezen állomásra nézve megszabott kilométer-távolsá-
gok a gyors- és teheráruforgalmat illetőleg
hatályukat veszítik s a Dombóvárra rendelt, vagy
onnan elszállítandó gyors- és teherárúkra az ez
évi augusztus hó 1-től kezdve az állomási díj-
táblázatokban Dombóvárra nézve foglalt, illetve
a kilométermutatóban ezen állomásra megállapi-
tott távolságokra eső díjtételek fognak alkalmaz-
tatni. A személy- és podgyászforgalom azonban
Uj-Dombóvár állomáson ezentúl is változatlanul
fentartatik.

— **(Pótvásár.)** M e k é n y e s község a
keresk. miniszter engedélye folytán a június
5-iki vásárja helyett — melyet az eső elmosott,
— július 27-én pótvásárt tart.

— **(A mohácsi új Dunavágás.)** Két
éve már, hogy a földmívelésügyi miniszter Mo-
hács alatt a dunai kanyarulatnál új átmetszést
létesített. Közlekedésügyi fontosságú is volt ez
a művelet, mert a hajózási utat majdnem fél-
órával megrövidítette; de a magánérdeknek is
szolgált, mert Albrecht főherceg bellyei uradal-
mát a partbedőlés és a Duna garázdálkodásai
ellen védelmezte. Az új medren eddig csak
kisebb gőzösök jártak; kedden azonban a Drau
személyszállító gőzös kapitánya is baj nélkül
átvezette rajta hajóját, a mi — főleg a mostani
alacsony vízállás mellett — arra enged követ-
keztetni, hogy az új meder csakugyan megfe-
lel az országos hivatásnak is, Albrecht főherceg
érdekeinek szorgos védelmezése mellett.

— **(Wahrman Mór-utca.)** Ilyen
szép nevű utcánk nincs minekünk. A főváros
keresztelte el egyik utcáját Wahrman Mór
nevéről, s ma már azt olvassuk a pesti lapok-
ban, hogy az utcára kifüggesztették a táblács-
kákat az új névvel, s hivatalosan is lajstromba
iktatták az utcakeresztelést. — Hát a Kis-tér
mikor változik át itt nálunk Jókai-térre? Hát
az új Kossuth-utczán meddig diszelegnek még
a régi táblácskák? Eddig Európa leglustább
magisztrátusának a budapestit tartottuk, a melyik
nyáron hagyja meg nagy szigorúan, hogy a Duna
jegére lépni tilos, s az utcakereszteléseket hó-
napok mulva foganatosítja. Most Pécs városában
erős konkurrens akadt Budapestnek. Lassuság-
ban utolérte, sőt elhagyta az eddig győzhetetlen
fővárost. Gratulációra és szemrehányásra egy-
aránt érdemes ez a diadal; mi az utóbbit vá-
lasztjuk.

Művészet, irodalom.

A szinkörből. Kedden „Pepi“ került színre, Megyeri Dezső 3 felvonásos bohózata gyér közönség előtt. Gyarló munka, bár a jelenetkezésben itt-ott elég ügyesség és komikum csillant fel, a min aztán a közönség kedve szerint mulatott is. A szereplőkkel meg lehetünk elégedve. Follinus jó karikatúrát adott, Dezsőri némely kis túlzását leszámítva igen jól alakított, Kalmár Piroska kis szerepében is élvezhetőt adott. Dicséret illeti László Gyulát, a ki újabban szépen fejlődik, s gondosan alakít. — Szerdán az „Arany ember“ ment, ez a poétikus, kedves Jókai-iszindű, nagyon is középszerű előadásban. Peterdy nem bír az olyan feladattal megküzdeni, mint Timár Mihály; Follinus is csak a balatonparti nagy jelenetig volt elemében; itt már, hatalmas jelenetben Leveticzyvel, szintelenül, gyöngén játszott. Zombori Iona túlzott. Annál nagyobb dicséretet érdemel a fehér arcú Timea: R. Balogh Etel, s a kis Noémi, Kalmár Piroska Szépen játszottak Szendrői Ella és Pethesis. — Csütörtökön a hirdett „Rosenkranz és Guldentern“ helyett közbejött akadályok miatt másodsor is „Pepi“ ment, végtelenül kedélyes előadásban. Egész jeleneteket kihagytak, egyre-másra rögtönöztek, s a legdühösebb szcénákban a szerepből kiesve kaczagva dőltek a pamlagra. Az előadók legalább is annyit nevettek, mint a publikum, pedig ezt is jó kedvre hangolta a szereplők derült kedélye; nem is érdemes, hogy komolyan írjunk róla.

Tanügy.

Iskolai értesítők.

A pécsi nyilvános három osztályu kereskedelmi középiskola értesítőjét közli Porges Ede igazgató, értekezést irt elejére Kosutány Ignác dr. „A szabad versenyről.“ Az intézet tanári testülete tiz tagból áll. Beiratott 72 tanuló, kimaradt 6; csak magyarul beszél 34, magyar és német nyelven 34, magyar, német és horvátul 1, magyar és szerb nyelven 3. Érettségire jelentkezett 30, jelesen megfelelték 4-en, jól 9-en és elégségesen 13-an, 4 jelentkező javító vizsgálatra utasított.

A pécsi izr. hitközség népiskolájának értesítője. Az értesítő közli Klingenberg J. népiskolai igazgató. A tantestület kilencz tagból áll. Hatáskörébe tartozó ügyekről ez évben 11 ülésben tanácskozott, különösen foglalkoztatta a testületet az álló-írás kérdése. A növendékek egészségi állapota kedvezőtlen volt. Egyhuzamban mulasztott egy hónapot 42 tanuló, összesen mulasztott egyhuzamban egy hónapnál többet 83, vagyis az iskolalátogatók 22%-a. Az összes mulasztás 9624 félnapot tett ki. A hitközség a szegény sorsu tanulókat téli ruhával és könyvekkel látta el, egyedül csak könyvekre 100 frtot áldozott, a példás viseletű és kitünő előmenetelű tanulókat pedig különböző értékű jutalmakban részesítette. A szegénysorsu tanulók fölruházására az intézet jóltevői is adakoztak. Az intézetnek 397 növendéke volt, ezek közül 200 fiu és 197 leány tanuló, évközben kimaradt 32, meghalt 13, az év végén maradt 352.

„Veréb Jankó“

Előleges szini jelentés.

Adom tudtára mindenkinek,
A kit illet a nap alatt,
Hogy próbált bacillusaimmal
Most Pécssett töltöm a nyarat.

A szép, a szék- és fővárosban
Nem állják utam semmikép;
Ekként hát Pécsset is megnézem,
E — fővárosi médikét.

Több tagból áll a társulatom
S potyára egy sem deklamál;

Csak tragédiát s drámát játszunk,
A melyeknek vége — halál.

Igaz, Pécs várost elkerülve
Tehettünk volna más utat:
De ily alkalmas pozíciót
Sohsem lelne a társulat.

Adom hát tudtul mindenkinek,
A kit illet a nap alatt,
Hogy próbált bacillusaimmal
Most Pécssett töltöm a nyarat.

Dr. Kolera direktor.

Hirtelen hírek.

Czápa Fiuménél. Saját tudósítónk táviratozta, hogy Fiuménél a napokban czápát láttak. A vízi szörnnyeteg, mely messziről egy óriási kacsához hasonlított, tekintettel az uborka szezonra, legközelebb a P. Napolló hasábjain is mutatkozni fog.

Beküldetett. Lapunk egy barátja értesít bennünket, hogy ma minden pécsi ujság kivétel nélkül alapos hírekkel kedveskedik előfizetőinek. E hirt csak föntartással közöljük.

Új egyesület. Mint már azt lapunk múlt számában említeni elfeledtük, a pécsi Succiegyesület ünnepélyesen megalakult. A közlekedéssel kikiáltott elnök, Pészmeg Egyed könyves szemekkel és korgó gyomorral köszönte meg a beléje helyezett bizalmat. A megalakulás öröme rendezendő bankettet elhalasztották arra az időre, mikor a Mecsek alján a kőkény, galagonya és hecse-pecs érni kezd.

Személyi hírek. Inspéczie János hosszabb tartózkodásra Kis-Kozárra rándult. Inspéczie János rövidebb tartózkodásra Kis-Kozárról Pécsre költözködött. — Kis-Kozárról írják, hogy Inspéczie János legközelebb valószínűleg ott fog tartózkodni. — Mint pécsi levelezőnk írja, Inspéczie Jánost valószínűleg legközelebb Pécsre várják. — Inspéc (Folyt. köv.)

Apró hirdetések.

Szenzációs öngyilkosság kerestetik. Terjedelme 1—2 hasábnyi lehet. Névvel ellátott ajánlatok a P. N. szerkesztőségébe kéretnek.

*

Akadna-e olyan vállalkozó szellemű árva, a ki a megyei árvaházba óhajtana fölvetetni? Ajánlkozók teljes ellátáson kívül jutalomban is részesülnek.

*

Etelka menyasszony, Lévai Sárka pedig elutazott. Ki volna hajlandó egy elkeseredett poétát megvigasztalni. Arczképpel ellátott ajánlatokat „Lapunk segédszerkesztője“ czimen poste restante kérek.

*

Magántitkári, nevelői, vagy irnoki, esetleg kulcsári, inasi, szükség esetén kocsi, bérszolgai állást keresek. Napszámos munkát is elvállalok. Czím a kiadóhivatalban.

*

Egy csinos, házias nő, kávéházban pénztárosnői, vagy papi háznál gazdasszonyi állást keres.

VEGYESEK.

Csinos kivitelű művésznői munkák, ugy-mint czimerek, monogramok, pecsétnyomók, dobormű munkák legszebben készíttetnek **Schönwald Imre** műtermében Király-utca Hattyu épület.

Csarnok.

Anyá és feleség.

Irta: Kara Jenő.

Folytatás és vége.

Az elnök vigasztalta, kérte, hogy adja elő kérését, ő megtesz minden lehetőt érdekében. — Az csak zokogott.

Majd elkezdte kérlelni egészsége érdekében, hogy mennyire fáj a mértéktelen bánat testnek, léleknek. — Az csak zokogott.

Elmondta saját életét főbb vonásaiban, csalódását, őrvjögését, melyre oly nehezen talált — vagy tán nem is — vigaszt. — Az csak zokogott.

— De végre is tudnom kell: miért jött kegyed ide? — szólt kissé már indulatosan a türelmét vesztő elnök.

— Egy csókért, csak egy csókért! — zokogott a boldogtalan s könyben uszó szeméit félve emelte föl. Azok a fekete szemek! Sovány, megnyult arcza lázban égett s egész testében reszketett. Nagy kendője lecsúszott s fekete hajfürtjei csigaszerűleg omlottak alá. Azok a fekete fürtök! — Ugy-e ez az én édes anyám, apus? kérdé a kis Etus, mosolygó szeméit hol az arczképre, hol a reszkető nőre szegezve. Az anya hálásan emelte Tahyra Szeméit.

Tahy megrázkódott. Olyan váratlanul jöttek az anyának csókot esdő szavai, hogy ámulatából alig tudott magához térni. Merengve nézett maga elé. Gyengéd, nemes szive meghatódott az anyai szeretett erején, mely a ütlen feleséget visszahozta gyermekéhez. De meghatottsága nyomán rögtön föltámadt lelkében a kétely: vajjon nem a nyomoruság hozta-e vissza? S a kételkedés fekete ördöge győzött a szeretet, a megbocsátás angyalán.

— Nem értem önt, asszonyom, — szólt cinikus hangon: — talán pénzt akart mondani csók helyett.

Szegény asszony idegesen kapott szívéhez és suttogó, szakadozott hangon nyögte:

— Ödön! nem bánom, ha gyanusítasz is, megérdemlem . . . csak azt enged meg, hogy gyermekemet ölelhessem, csókolhassam . . . s aztán elmegyek világgá . . . meghalni. Csak egy bucsucsókot hadd vigyek magammal Etusomtól . . .

Heves köhögés fogta el, mely úgy szakadozott föl melléből, mintha koporsóból jönne.

— Talán Véghelyi úr meghalálzott, vagy a kegyed társaságát találta unalmasnak? — folytatta Tahy gúnyos hangján; még mindig nem hitt a megtérés őszinteségében.

Haragos pir ömlött el a szegény asszonynak arcán, a sértett női hiúság pirja; de leküzdötte azt is az anyai szeretet s halk, töredező hangon adott a sértő kérdésre feleletet:

— Megérdemlek minden gúnyt, minden vádat, csak azt az egyet nem, hogy gyermekemet elszakaszszák tőlem, mert azt mindig szerettem, ha a látszat ellenem bizonyít is. Szerettem akkor is, mikor itt hagytalak, mikor itt hagytam gyermekemet: — varázslat alatt álltam, igézet fogta el egész valómat, nem voltam ura magamnak. Azt tettem, a mit nem akartam, oda indultam, hova vérem hajtott. De mikor az igézet elmúlt rólam, már késő volt jóvátenni hibámat. Csak sóvárogni, vágyódni tudtam. Hiába vitt Véghelyi — bár sohase ismertem volna ezt a nevet! — más és más vidékre, szívem egyre sajgott, egyre visszahúzott gyermekemhez. Végre teljesen föl szabadult békijömből akaratom s kétszer is megszöktem Véghelyitől. Kétszer vitt vissza magához. Ujra megszökte u. Most sikerült, itt vagyok végre, láthatom újra gyermekemet. Tiporj el, boldog leszek, ha leányom közelében halhatok meg . . .

Kimerülten rogyott le egy székre.

Tahy mereven bámult a kandallóba, melyben barátságosan hunyorgatott egy szikra-szem a hamu alól. Egy zuhanás és Etuska sikolya rázta föl tépelődéséből.

Szegény asszonyt nagyon megviselte, megtörte az izgalom. Tahy fölemelte a földről, vizes ruhát kötött homlokára s gyengéden megfogva kezét, úterét vigyázta. Etuska pedig háta mögé lopózva nyakába fonta gömbölyű kis karjait s csókjaival halmozta el arcját. A beteg fölnézett, összevissza csókolta leányát s forró könyvei hullottak Tahy kezére. Azután újra lezárta szempilláit és elveszté eszméletét.

Azok a kezére ömlött könnyecseppek nagy

változást idéztek elő Tahy lelkében: a szeretet, a megbocsátás angyala diadalmaskodott a kétely ördöge fölött. — Bevitette nejét régi hálósobájába, s maga is ott ült naponta az ágya mellett. Hosszú két hét kellett hozzá, hogy az orvosi tudomány legyűrje a halált. Vagy talán Etuska csókjai győzték le?

Napról-napra félt már szegény asszony a válástól, de ennek utját állták Tahy szavai:

— Asszonyom! — így köszöntött be hozzá egyik napon — ha úgy tetszik, maradjon ön itt leánya s ennek apja mellett. Én tisztelni fogom kegyedben leányom anyját s igyekezem elfeledni feleségemet. Itt marad ön?

— Itt maradok — felelé és hosszasan zokogott . . .

* * *
— És a világ mit szolt eljárásához? — kérdezte barátom, kinek e történetet elbeszéltem.

Az bizony nevetett rajta s szép, halavány homlokán ott látta a szarvakat. A főjegyző özvegye, kinek visszaküldte gyűrűjét, gúnyosan mosolygott, ha találkozott vele, legtöbbször meg azt hitték, hogy a nagy rázkódtatás bolygatta meg esztét. Így a szivtelen társadalom. Hanem édesanyja, az egyszerű öreg parasztasszony, belátott a szívébe; megölelte, megcsókolta s azt mondá neki:

— Leányodat váltottad meg, édes fiam!

Közgazdaság.

A keresk.- és iparkamara évi jelentéséből.

— A kereskedés egyes ágai. —

G a b o n a. Az 1892. évi aratás eredménye a pécsi kereskedelmi és iparkamara területén nem felelt meg a várakozásoknak, mert késő tavasszal az időjárás a vetéseknek nem igen kedvezett és a többszöri jégverés is sok helyütt érzékeny károkat okozott, úgy hogy a buza nemcsak mennyiségben nem volt kielégítő, de minőség tekintetében is csak szórványosan sikerült.

Minőségi fajsúly szerint 70—76 kg. közt váltakozott, a Dráva vidéken azonban még 70 kg-nál silányabb fajta is termelt.

Ily körülmények közt a buzaüzlet forgalma felette pangott, mert eddigi főfogyasztóink az osztrák déli tartományokból épenséggel nem mutattak vételkedvet buzánk iránt, mivel ezen vevők csakis tiszta aczélos minőségre reflektáltak. Ilyképp tehát nem csoda, ha nálunk buzába csak elvétve és akkor is kedvezőtlen árak mellett voltak megköthető üzletek.

A külföldi piacok átalakulása nem tette lehetővé, hogy buza külföldre exportáltassék.

A buza ára az időszerinti árfolyamhoz képest per Barcs állomás $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ frt közt váltakozott.

T e n g e r i, főképp Baranyában a buza után első helyet foglalja el, sőt jóformán ez az egyedüli gabonafajta, melylyel a fogyasztási piacon a többi tengerit termelő vidékkel versenyezhetünk. Megemlítésre méltó, hogy nálunk a nagyszemű tengeri mindinkább csekélyebb mérvben termeltetik, annál inkább azonban a lisztőrlésre kiváltképpen alkalmas cinquantin és pignoletto tengeri, mely különösen déli Tiroiban nagy kedveltségnek örvend.

Az 1892. évi tengeri-termés úgy minőség, mint mennyiség tekintetében sikerültnek mondható. Ezen örvendetes körülmény mellett csak annál nagyobb sajnálattal kell constatalnunk, hogy a cinquantin-tengeri ára 1892-ben olyan csökkenést szenvedett, minőt eddigelé még sohasem, miután kivétel hiányában kereskedőnk úgyszólván csakis Déltirolra voltak utalva az 1891. évi terméssel, míg az 1892. évben termelt és még csak időszerűen száraz új tengeri Stajersországból talált némileg fogyasztókra 4 frt loco Pécs árhoz megfelelőleg.

1893. tavaszi szállításra történtek némileg kötések 5 — $5\frac{1}{2}$ frt. barcsi paritást véve alapul; azonban kereskedőinket már e tekintetben sem jellemzi azon speculativvágy, mely az előző években náluk észlelhető volt, miután az árak javulására ez idő szerint vajmi kevés kilátás van.

Németország, hová az előző években ku-

coriczában tetemes kivitelünk volt, tavaly annak ellenére, hogy a német államvasutak a kukoricza viteldíját jelentékenyen leszállították, tőlünk semmi kukoriczát sem vett.

Rozsban és kétszeresben csak csekély termés mutatkozott, Pécsen az árak $5\frac{1}{2}$ —6 frt közt váltakoztak.

Árpa, bár mennyiség tekintetében a várakozásoknak megfelelt, a minőséget illetőleg sok kívánni valót hagyott fenn, melyhez főképp azon körülmény is járult, hogy átázás folytán az árpa sok helyütt megsárgult.

Az export e cikkben teljesen szünetelt, úgy hogy a bevásárlás csakis a lokális szükséglet fedezésére, valamint a speculáció vételére szorítkozott.

Ennek következtében az árpa ára igen megcsappant, mert míg a bécsi gabonavásár előtt uradalmi árpát $7\frac{1}{2}$ frttal fizettek, később hasonló áru 6 frttal sem akadt vevőre.

A piaci áru s pedig a serfőzésre alkalmas 5 — 6 frt, a takarmány-árpa pedig 4 — 5 frt közt jegyeztetett.

Z a b úgy minőséget mint mennyiséget illetőleg rossz aratást eredményezett, úgy hogy kifelé az eladásra vajmi kevés jutott, minthogy a meglévő készletek jó árakon a helyi fogyasztók által vétettek igénybe s pedig $4\frac{1}{2}$ egész $5\frac{1}{2}$ frtig.

A többi gabona és magfajta oly csekély mennyiségben termeltetik, hogy számba vehető forgalomról mit sem jelenthetünk.

Egyrészt az 1891. évi termésű buza árának rohamos és következetes csökkenése 11 frtról 7 frtra, másfelől pedig a cinquantin-tengerinek 7 frtról 5 frtra leszállt árhelyzete a gabona nagykereskedőknek oly tetemes veszteséget okozott, hogy ezáltal sok előző évnek eredménye felemésztetett.

Igy nem csodálható, ha gabonakereskedőink úgy a vételnél mint az eladásnál nagy kedvetlenséget tanusítanak, mert mindinkább azt tapasztaljuk, hogy risicóval egybekötött fáradságos munkájukat siker nem koronázza. Mert manapság a gabonakereskedő úgyszólván csak a közvetítő alkusz szerepét játsza a belföldi eladó és a külföldi fogyasztó közt, úgy azonban, hogy ezen transzactió rendes körülmények mellett, vagyis ha az árak helyzete nem váltakozik, a gabonakereskedőnek alig van annyi haszna, hogy ezzel üzleti költségeit fedezze.

Már pedig egy nagyobb gabonakereskedés óriási tőkét igényel és már közgazdasági szempontból is hátrányos, ha annyi tőke nem kamatozik megfelelő módon.

Ennek főoka abban rejlik, hogy kivétel hiányában valamennyi gabonakereskedő az osztrák tartományokra lévén utalva, a korlátolt térre szorított óriási verseny az árakat annyira lenyomja, hogy ezek a bevásárlási árakhoz épenséggel nem viszonylanak. Már pedig leárverezett árak az eladás alkalmával, viszont felicitált árak a vételnél sohasem fognak egészséges viszonyokat előidézni.

S ha még számba vesszük az árhullámozat kiszámíthatatlan esélyeit; ha meggondoljuk, hogy e vagyont kockáztató, nagy tevékenységet igénylő, lázas erőfeszítéssel párosult küzdelem végeredménye: tetemes veszteség, vagy pedig, mint az előző években, közvetítési díjnak megfelelő, nyereség akkor csak természetesen találhatjuk azt a jelenséget, hogy a gabonakereskedők száma egyre fogy, a még létezők pedig mindinkább kényszerítve lesznek a kereskedelem vagy ipar más ágaival foglalkozni.

Gabonakereskedelmünk rákfenéje a még minden évben, de rendszerint eredménytelenül — hangoztatott — kedvezőtlen tarifális helyzet, s ha ezen egyhamar segítve nem lesz, különösen Baranyamegye gabonakereskedelme jelentőségét könnyen elveszti.

Bár a Villány-Üszög-Barcsi vonalrészek a magyar kir. államvasutak által már 1892-ben üzembe vétettek, fentemlített vonalon még mindig a régi maximális díjtételek vannak érvényben, mely körülmény nemcsak a kiviteli, hanem a belforgalmat is rendkívül hátrányosan befolyásolja.

A duna-drávai vasut mentén levő gabona kereskedésre nagyon nyomasztólag hat azon körülmény, hogy a kelenföld-dombóvári vonal sokkal távolabb fekvő állomásain jelentékenyen mérsékeltebb díjszabás áll fenn a gabonaszállítványokra nézve, mint a duna-drávai vasut állomásain.

A takarmánykivitel megtiltása.

A magyar földművelésügyi miniszter egy idő óta tárgyalásokat folytat az osztrák földművelési miniszterrel a takarmánykészleteknek a közös vámterületről való kivitelnek megtiltása tárgyában. E tárgyalások valószínű, hogy arra az eredményre fognak vezetni, melynélfogva előreláthatólag már a jövő hét kezdetével néhány takarmánycikk, így különösen a széna, lóhere, szalma, olajpogácsa és szárított moslék, egyelőre a kivittől eltiltatik.

E kiviteli tilalom azonban semmiképp sem fog kiterjedni bármiféle gabonaneműekre. A helyzet, a mely a kormányokat e kivételes intézkedésre kényszeríti, a következő:

Magyarországon minden tekintetben kielégítőnek ígérkezik a takarmánytermés, dacára annak, hogy az anyaszéna sok helyütt nagyon kevés és rossz volt. Szalma is lesz elég, minden várakozás ellenére, úgy hogy Magyarország az idén is eladhat takarmánykészletéből egy, ha nem is oly nagy részt, mint más évben. E főleges takarmánykészlettel szemben áll azonban, hogy Francia-, Németországban és Svájcban aránytalanul nagyobb a szükséglet, sőt Ausztriának nagy része, így különösen Csehország, Morvaország, Szilézia, valamint az alpesi tartományok olyannyira szenvednek az állatállományukat veszélyeztető takarmányhiányban, hogy különös tekintettel arra, hogy az idej hosszu teletés az összes tavalyi készleteket fölemésztette még Magyarországon is, nagy bevételre szorúlnak.

Miután Franciaország, később Németország eltiltotta a takarmány kivitelét, a mi mezőgazdaságunkat az a nagy veszély fenyegeti, hogy a meglévő takarmánykészletek, habár emelkedő áron, kivittetnek a monarchiából és akkor később, tavasszal, nem leszünk képesek az úgy sem elég állatállományunkat fentartani. Ezzel nemcsak fontos nemzetgazdasági, tehát közgazdasági, hanem döntő katonai érdekek is vannak egybekapcsolva. Nem a katonalovak takarmányáról van itt szó, mert ez a takarmány szerződésileg úgy is biztosítva van, hanem első sorban összes lovaink fentartásáról, mint hadseregünk harczképessége nevezetes tényezőjének biztosításáról, miután épen lovaknál a szénát vagy szalmát nem lehet más, még ha értékeesebb takarmánnyal is pótolni. Nem kevésbé fontos épen a mostani körülmények között összes többi állatállományunk épségben tartása, miután a jövő évben sehogy sem leszünk azon helyzetben, hogy a külföldnek a közelebbi években okvetlenül megkisebbedett állatállományából kiegészíthessük saját állatállományunk hiányzó részét, míg ellenben a most, habár drágán fentartott állatokért később okvetlenül megkapjuk a mostani el nem ért nyereséget sokszorosán fölülmuló hasznot. A takarmány-főlölegűnk azért mégis jól fogjuk értékesíthetni, miután azok aligha fogják fedezhetni még csak Ausztria szükségletét is és ezen értékesítés két irányban történhetik.

Ama vidékeken, hol a tudóvész uralkodott, eladhatják gazdáink főlöleges takarmányukat minden további gondolkodás nélkül Ausztriába. A többi vidékre azonban leggyakorlatibb és leghasznosabb volna nemcsak Ausztriából, hanem külföldről is behozni akárminő állatokból álló csordát, nyájakat stb. teletésre. A külföldi takarmányra szoruló gazdák akként küldhetnek be teletetni állatokat, ha például a jól áttelelt állatoknak $\frac{1}{3}$ vagy $\frac{1}{4}$ része az illető magyar gazdának jutna jutaiéul az elfogyasztott takarmányért. Mindez természetesen csak akkor volna keresztülvihető, ha az ily czéلبől behozott állatok szállítása kivételes szállítási díjkezdvezmény mellett volna eszközölhető. A külföldi gazdák megmenekednének nagy gondjaiktól takarmány

tekintetében, a magyar gazdák pedig földjeik jelentékeny javításán kívül kézzel fogható nyereséggel bírnának. A kiviteli tilalomnak mérve, valamint az átmenetre vonatkozó intézkedések a legközelebbi napokban lesznek megállapítva.

— **A pécsi sertéshizlalda heti jelentése** 1893. július hó 12-ik napján. Sertés állomány 4924 darab sertés. Ölésre alkalmas 555 darab sertés. Árak: öreg kövér — — — fillér, fiatal nehéz első minőségű 88—90 fillér, szedett 80—86 fillér kilogrammonként. Páronkinti 45 kg. élet leszámítással. Süldők ára 64—68 fillér kilogrammonként élősúlyban. Az üzlet irányzata: emelkedő. Takarmány árak: kukorica 11 korona 40 fillér m.-m., árpa 12 korona — fillér m.-m., kukorica-dara 12 korona 70 fillér, árpa-dara 13 korona 30 fillér. Darálás-díj 1 korona 20 fillér m.-m.

Laptulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felolvasó szerkesztő:
HAKSCH LAJOS.

NYILT-TÉR.*)

Van szerencsém tudatni a t. cz. jogkereső közönséggel, hogy

ügyvédi irodámat

Pécsett apácza-utca 17-ik szám alatt megnyitottam.

Dr. Egry Dezső
köz- és váltó-ügyvéd.

*) Ezen rovat alatt megjelenteként nem vállal felelősséget A szerk.

Hirdetések:

Sörtelepeket

kiván felállítani délmagyarország legnagyobb és legrégebb versenyképes sörfőződéje magyarhon minden városában. Jégverem és megfelelő biztosíték megkivántatik.

Szives ajánlatok **Dratsay Lajos**
Arad, czimzendők.

TAIZS JÓZSEF

nyomtatvány-raktárában és írószer-kereskedésében kapható:

Az ev. ref. lelkészi hivatalok részére a zsinat által kibocsájtott mintának megfelelő

keresztelési, esketési és halálozási anyakönyvek
és a hozzá tartozó **kivonatok.**

Baranyavármegye

vásári szabályrendelete és a korecsmai zárórára
vonatkozó szabályrendelet.

Kivonat a közs. képviselő testületnek a közutak megállapítása tárgyában tartott ülés jegyzőkönyvéből stb.

Továbbá a világhírű Leonhardi-féle anthracen, fekete okmány, gallus, piros, kék és zöldszerű stb. tinták. Kitűnő és olcsó pecsétviaszok, ostyák, író és levélpapírok, írotollak, tinta- és porzótartók stb. stb.

nagy választékban és olcsó áron.

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező:

- 1.) balokányi tó és vendéglő
- 2.) balokányi uszoda

külön-külön vagy együttesen 1893. évi július hó 20-án délelőtt 9 órakor a város gazdasági tanácstermében (Városház II. emelet 33. ajtó) megtartandó és zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverésen 1893. évi november hó 1-től 1896. évi október hó 31-ig terjedő 3 évre bérbe adatik.

Felhivatnak tehát mindazok, kik az árverésnél részt venni kívánnak, hogy a vendéglő és tónál 60 frt; az uszodánál pedig 160 frt. a vendéglő tó és uszodánál együttesen 220 frt. bánatpénz csatolása mellett zárt ajánlataikat legkésőbb 1893. évi július hó 19-én déli 12 óráig a város polgármesteri hivatalában nyújtsák be, vagy a jelzett bánatpénz letétele mellett a fenti helyen és időben megtartandó szóbeli árverésen vegyenek részt.

A bérleti feltételek a város gazd. tanácstermében a hivatalos órák alatt be tekinthetők.

Pécs szab. kir. város tanácsa.

Martonfa községben

egy ház és egy szőlő

kedvező feltételek mellett eladó.

A házban kereskedés és kocsmá volt, ott **mészárszék** nyitható és így biztos existenciát nyújt.

Bővebbet **Zilczer Simon** tulajdonosnál a helyszínen.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.

6989. sz.

tkv. 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kermóczy István lothárdi lakos végrehajthatónak Riegler Anna férj. Egerszeghy Györgyné végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Lothárd községben fekvő a lothárdi 194. számú tjkvben felvett 91. h. sz. sz. 31. számú ház, udvarra 218 frt úgy a lothárdi 145. számú tjkvben felvett 285 h. sz. sz. fekvőségből alperest illetett $\frac{2}{4}$ részre az árverést 160 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi aug. hó 17. napján d. e. 10 órakor Lothárd községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 21 frt 80 krt, 16 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. trv.-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tvszék mint tkvi hatóság. 1893. évi ápril hó 17. napján.

Lukrits István,
kir. törvényszéki bíró.

Elővigyázat a ZACHERLIN vásárlásánál.

Vevő: „Mért ad nékem nyitott rovarport??
... Hiszen én „Zacherlint“ kértem, mely köztudomásúlag csak üvegekben van! — Nyitott port nem fogadok el... mert jól tudom, hogy ez csak félrevezetésre szolgál a joggal dicsért hirven „Zacherlin“ rovására, hogyha féregport levélben, csomagban vagy skatulyában adnak „Zacherlin“ helyett. — Vagy adjon nékem lepecsételt üvegben „Zacherl“ névvel — vagy pedig adja vissza a pénzemet. Tévedésre vezetnem nem engedem magamat!”

Kapható Pécsen:
Grünhuth és Hirschler főraktár
Alt és Böhm
Köszl János
Eizer János
özv. Reeh V.
Sipőcz István gyógyszerárban
Reinfeld A
Wertheimer Ch.
Lill János
Lehner és Bakos
Mautner Mór
Mayer József
Mitzky Mór
Präger János
Prándl Gyula
Zsivánovits Károly
Spitzer Sándor fia
Simon János
Herdlein Lajos
Hollósi Adolf
Lill István
Gyimothy Gyula
Berecz Károly
Nick Károly
Zách Károly
Dobszay Antal
Leichtner Mór
Klobucsár Mihály
Kacs Kovics Jenő
Spitzer Jakab
Strausser J.
Wallerstein R. utóda
Weber Ferencz
Löth Vilmos
Pfeffermann és Schön

Mohácsen:
Auber Nep. János
Pretzl Mayer Alajos
Freund és társa
Bachrach Győző
Stranzinger Gyula
Toldy Ignác
Auber Károly

Siklóson:
Paunz Géza
Kürschner M.
Bárány Sándor és társa
Weingoldner J.
Nendtvich Dezső gyógyszer.

Arak: 15 kr., 30 kr., 50 kr., 1 forint. — Zacherlinpor-meggazdálkodó 30 kr.

Minden tévedés elkerülése miatt kényszerítve látjuk magunkat kijelenteni, miszerint a

„CONCORDIA“

felvételi irodája **Kis-tér 11-ik számú** Tichi-féle (azelőtt Tallián-féle) házban van, ahol a n. t. közönség megrendeléseit elfogadják és jól, pontosan és olcsón szolgáltatnak ki.

Miután mi eddig semmiféle fiókosztályt nem állítottunk föl, úgy a megrendeléseket csakis rendezőnk **Engelmann Károly** úr vállalhatja el.

Kiváló tisztelettel,

„Concordia“

I-ső pécsi temetkezési vállalat.

Krisztián József és társai, Schubársky János, Fischer Simon.

Miután a **villamvilágítás** tárgyában Pécs sz. kir. város és cégünk között kötött engedély-szerződés a Nagymélt. Minisztérium által jóváhagyatott. és most már a városi képviselőtestület közgyűlése által is véglegesen elfogadtatott, késelem nélkül megteendjük a szükséges intézkedéseket

a tervezett központi villamtelep

gyors létesítése érdekében, hogy mihamarább azon helyzetben legyünk, miszerint a t. cz. fogyasztóknak villamos áramot szolgáltatassunk.

Az erre vonatkozó ügyek elintézése céljából Pécssett legközelebb irodát fogunk berendezni, melynek megnyitására lesz szerencsénk a t. cz. közönséget annak idején értesíteni.

Ganz és Társa

Vasöntő- és Gépgyár Részvénytársulat Budán.

A nm. vallás- és közoktatási m. kir. minisztérium és a főtisztelendő pécscegyházmegyei hatóság rendelete alapján.

Árlejtési hirdetmény.

A berkesdi rom. kath. templom 24.226 frt 70 kr. előirányzott költséggel újonnan építtetik.

Felhivatnak tehát mindazok, a kik ezen munkálatokat elnyerni óhajtják, hogy készpénzben avagy állampapírokban leteendő 2423 frt bántpénzzel felszerelt zárt ajánlatait legkésőbb 1893. évi aug. 6.-ának déli 12 órájáig a berkesdi rom. kath. plébániai hivatalnál benyujtsák.

Ezen építkezés elvállalására csak szakértők és az ily építkezések vezetésére jogosítottak pályázhatnak.

A pályázati és vállalkozási feltételek, tervek és költségvetés a berkesdi rom. kath. plébániai hivatalnál betekintheők.

A jelentkezők közül való tetszés szerinti szabad választási jog fenntartatik.

Kelt Berkesden 1893. július 11.

Szuly József
plébános.

Egy alig használt **150 frtos** kitűnő

harisnya-kötőgép

75 frtért eladó. — Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

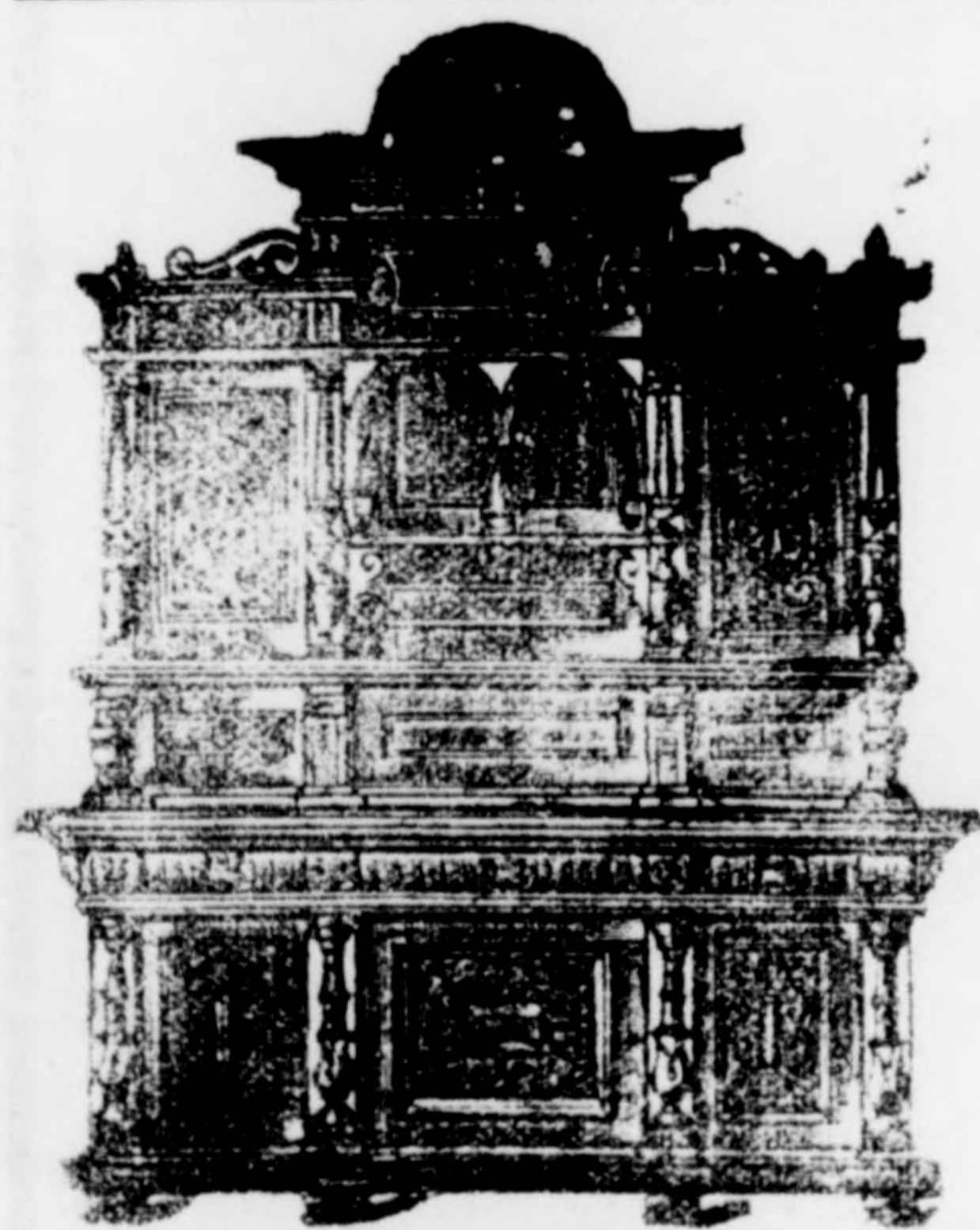
A nagy nyári hőségben a legjobb és legegészségesebb üdítő italok a jól behűtött, kitűnő minőségű

Pezsgő limonádék

citrom és **málna-izzel**, egy golyos üveg ára **28 kr.** az üres üveg **20 krért** váltatik vissza.

Kapható minden helyen a hol szodaviz árultatik.

Sipőcz István
gyógyszerész
szodavizgyára.

ZSOLNAY IMRE bútorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott bútorok**, képek, tükrök, függönyök, függönytarók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Ed. Kneipp

Nélkülözhetetlen minden háztartásban a Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé,

mely babkávét izü. Ez azon el nem ért előnyt nyújtja, hogy a pótlékmentes vagy szurrogátokkal kevert babkávét káros élvezetéről leszoktat és belőle sokkal izletesebb és mellette **egészségesebb** és táplálóbb kávé készíthető. — Főülmulthatatlan mint pótlék a babkávéhoz. — Főképp ajánlható nők-, gyermekek- és betegeknek. — Utánzatoktól óvakodni kell. — Fél kiló 20 kr. — Mindenütt kapható. Valódi csak fehér csomagokban, Kneipp plébános úr arczképével, mint védjeggyel.